EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 22.2.2022
COM(2022) 58 final

2022/0040 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se mění prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2019/310, kterým se Polsku povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od článku 226 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Podle čl. 395 odst. 1 směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „směrnice o DPH“) může Rada na návrh Komise jednomyslně povolit kterémukoli členskému státu, aby zavedl zvláštní opatření odchylující se od uvedené směrnice, jejichž cílem je zjednodušit postup výběru DPH nebo zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem.

Polsko dne 29. dubna 2021 v souladu s článkem 2 prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2019/310[1] předložilo Komisi zprávu o celkovém dopadu zvláštního opatření na objem podvodů v oblasti DPH a na dotčené osoby povinné k dani a tato zpráva byla zaevidována dne 5. května 2021.

Dopisem, který Komise zaevidovala dne 26. července 2021, požádalo Polsko o povolení nadále se odchylovat od článku 226 směrnice o DPH, pokud jde o požadavky na fakturaci daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“), a uplatňovat povinný mechanismus oddělených plateb pro dodávky zboží a poskytování služeb s vysokým rizikem podvodu, na které se v Polsku obecně vztahuje mechanismus přenesení daňové povinnosti a společná a nerozdílná odpovědnost. Komise dopisem ze dne 27. října 2021 uvědomila v souladu s čl. 395 odst. 2 směrnice o DPH o žádosti Polska ostatní členské státy. Dopisem ze dne 28. října 2021 oznámila Komise Polsku, že má k dispozici všechny údaje potřebné k posouzení žádosti.

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Polsko dne 1. července 2018 zavedlo dobrovolný mechanismus oddělených plateb. V návaznosti na prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2019/310 zavedlo Polsko povinný mechanismus oddělených plateb DPH pro určité dodávky zboží a poskytování služeb s vysokým rizikem podvodu. Povinný mechanismus oddělených plateb je založen na stejných zásadách jako dobrovolný mechanismus oddělených plateb. Oba modely mechanismu oddělených plateb (tj. dobrovolný i povinný mechanismus) se uplatňují současně a zpravidla se doplňují. Oba modely jsou založeny na tomtéž systému bankovních účtů a vztahují se na transakce mezi podniky (B2B), u nichž jsou platby prováděny elektronickým bankovním převodem. Dodává-li osoba povinná k dani zboží nebo poskytuje-li služby, na něž se vztahují ustanovení o oddělených platbách, má povinnost mít kromě svého běžného bankovního účtu i samostatný vázaný účet pro DPH. Oddělování provádí banka, která vykonává činnosti, jež vedou k převedení částky zaplacené zákazníkem na příslušné účty dodavatele, tj. základu daně na běžný účet obchodníka a částky DPH na obchodníkův vázaný účet pro DPH. Finanční prostředky na vázaném účtu pro DPH vlastní osoba povinná k dani. Těmito prostředky je však možné disponovat pouze v souvislosti s odváděním splatné DPH daňovému orgánu nebo placením DPH vyplývající z faktur přijatých od dodavatelů.

Opatření stanoví, že se splatná DPH hradí na vázaný bankovní účet pro DPH dodavatele, a jeho cílem je bojovat proti daňovým podvodům ve formě neplacení DPH dodavateli zboží a služeb, u nichž existuje vysoké riziko podvodu. Tím, že lze částku DPH vloženou na samostatný účet pro DPH osoby povinné k dani použít pouze k omezeným účelům, a to k odvádění DPH daňovému orgánu nebo k placení DPH uvedené na fakturách přijatých od dodavatelů, je lépe zaručeno, že daňové orgány obdrží celou částku DPH, kterou má osoba povinná k dani převést do státní pokladny.

[1] Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2019/310 ze dne 18. února 2019, kterým se Polsku povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od článku 226 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 51, 22.2.2019, s. 19).

Mechanismus oddělených plateb je povinný v případech, kdy se alespoň jedna položka na faktuře vystavené na celkovou hrubou částku vyšší než 15 000 PLN (včetně DPH) týká dodávky zboží či poskytnutí služeb s vysokým rizikem podvodu, na které se vztahuje odchylující se opatření a jejichž seznam je uveden v příloze.

Tyto dodávky zboží a poskytnutí služeb zahrnují hospodářská odvětví, jako jsou ocel, šrot, elektronická zařízení, zlato, neželezné kovy, paliva a plasty, na něž se v Polsku před zavedením povinných oddělených plateb obecně vztahoval mechanismus přenesení daňové povinnosti a společná a nerozdílná odpovědnost (seznam dodávek zboží a poskytnutí služeb, na něž se mechanismus oddělených plateb vztahuje, je uveden v příloze prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2019/310).

Polská republika poukazuje na to, že dne 1. července 2020, kdy vstoupila v platnost takzvaná nová „matice sazeb DPH“, se změnila metoda klasifikace zboží a služeb pro účely uplatňování povinného mechanismu oddělených plateb – polská klasifikace výrobků a služeb z roku 2008 (PKWiU 2008) byla nahrazena polskou klasifikací výrobků a služeb z roku 2015 (PKWiU 2015). Přechodem na klasifikaci PKWiU 2015 se nijak nezměnil rozsah zboží a služeb, na něž se povinný mechanismus oddělených plateb podle rozhodnutí (EU) 2019/310 vztahuje. Je proto třeba zdůraznit, že rozsah zboží a služeb uvedený v příloze rozhodnutí (EU) 2019/310 zůstane v platnosti. V porovnání s klasifikací PKWiU 2008, z níž příloha rozhodnutí (EU) 2019/310 vychází, byly v klasifikaci PKWiU 2015 u některých položek pouze změněny symboly označení statistické klasifikace nebo redakční názvy zboží a služeb. Nedošlo však k žádné změně rozsahu zboží a služeb, na které se povinný mechanismus oddělených plateb vztahuje. V zájmu právní jistoty by s přihlédnutím ke změnám, které v klasifikaci PKWiU 2015 oproti klasifikaci PKWiU 2008 nastaly, měla být příloha rozhodnutí (EU) 2019/310 aktualizována.

Odchylující se opatření požaduje, aby všechny faktury vystavené za dodávky zboží a poskytnutí služeb, na něž se vztahuje mechanismus oddělených plateb, mezi plátci DPH obsahovaly zvláštní požadavek, že DPH musí být zaplacena na dodavatelův samostatný vázaný bankovní účet pro DPH.

Podle obecných pravidel platných v Polsku se v případě přebytku daně na vstupu oproti dani na výstupu vykázaného osobou povinnou k dani v přiznání k DPH jako částka DPH, jež má být vrácena, tato částka vrací do 60 dnů na běžný účet osoby povinné k dani. S cílem zmenšit dopad modelu oddělených plateb na peněžní toky obchodníků počítá Polsko s rychlejším postupem vrácení přebytku daně na vstupu. Na žádost osoby povinné k dani bude daň vrácena do 25 dnů. Podle informací poskytnutých Polskem jsou však tyto žádosti vyřizovány za mnohem kratší dobu (jak vyplývá z posouzení povinného mechanismu oddělených plateb, byla v prosinci 2020 rozhodnutí o žádostech o uvolnění finančních prostředků přijímána do šestnácti dnů).

Podle Polska by náklady na provoz systému oddělených plateb neměly být příliš vysoké a ve většině případů budou spojeny s prováděním systému, jeho údržbou a správou bankovního účtu.

Povinný mechanismus oddělených plateb je jedním z hlavních prvků doplňujících opatření, jež Polsko v posledních letech zavedlo s cílem omezit podvody v oblasti DPH a modernizovat polský daňový systém[2].

S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem se Komise domnívá, že povinný mechanismus oddělených plateb pro dodávky zboží a poskytování služeb s vysokým rizikem podvodu, které jsou uvedeny v příloze, může přinést účinné výsledky v boji proti daňovým podvodům. Navrhuje se proto povolit odchylku na období od 1. března 2022 do 28. února 2025.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Odchylka může být povolena na základě článku 395 směrnice o DPH, aby se zjednodušil postup výběru DPH nebo se zabránilo určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem. Polsko požádalo o opatření odchylující se od směrnice v zájmu boje proti daňovým únikům v odvětvích, v nichž jsou podvody v oblasti DPH odhalovány již řadu let. Odchylka je v souladu s platnými předpisy v dané oblasti politiky.

Prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2020/1105[3] bylo Itálii povoleno prodloužit platnost podobné odchylky, jež umožňuje používat mechanismus oddělených plateb. V rámci italského systému oddělených plateb se splatná DPH hradí na vázaný účet pro DPH správce daně. Oblast působnosti italské odchylky je omezena na dodávky zboží a poskytování služeb orgánům veřejné moci, subjektům pod kontrolou těchto orgánů a řadě společností kotovaných na burze.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Článek 395 směrnice o DPH.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Vzhledem k ustanovení směrnice o DPH, z něhož návrh vychází, se zásada subsidiarity nepoužije.

- **Proporcionalita**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z níže uvedených důvodů.

Toto rozhodnutí se týká povolení uděleného členskému státu na základě jeho vlastní žádosti a nezakládá žádnou povinnost.

---

[2] Nejdůležitějšími souvisejícími opatřeními jsou: jednotný kontrolní soubor (JPK_VAT); elektronický systém pro analýzu peněžních toků (STIR); elektronický rejstřík plátců DPH obsahující přesné a spolehlivé údaje (bílý seznam); systém on-line registračních pokladen pro kontrolu maloobchodního odvětví; nová matice sazeb DPH, kterou se zjednodušilo uplatňování snížených sazeb DPH a zvýšila jistota osob povinných k dani ohledně správného používání sazeb DPH, neboť byly zavedeny závazné informace o sazbě, které jsou na žádost osoby povinné k dani vydávány formou rozhodnutí, v němž je stanovena příslušná sazba pro zboží či služby; pokročilá analýza dat velkého objemu, již provádí daňová správa; digitalizace daňové správy.

[3] Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2020/1105 ze dne 24. července 2020, kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/784, kterým se Italské republice povoluje použít zvláštní opatření odchylující se od článků 206 a 226 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 242, 28.7.2020, s. 4).

Odchylka je časově omezená a vztahuje se na konkrétní dodávky zboží a poskytnutí služeb a oblast působnosti je zaměřena na odvětví, která představují značné problémy, pokud jde o daňové podvody.

Vzhledem k široké oblasti působnosti odchylky musí Polsko v případě, že by požádalo o prodloužení platnosti zvláštního opatření, předložit zprávu o fungování a účinnosti opatření, pokud jde o objem podvodů v oblasti DPH a dopad na osoby povinné k dani (v souvislosti s vracením DPH, administrativní zátěží, náklady vznikajícími osobám povinným k dani atd.).

Zvláštní opatření je tudíž úměrné sledovanému cíli, jímž je boj proti daňovým únikům a zjednodušení výběru daně.

- **Volba nástroje**

Navrhovaný nástroj: prováděcí rozhodnutí Rady.

Podle článku 395 směrnice o DPH je odchylka od společných pravidel pro DPH možná pouze v případě, že ji jednomyslně schválí Rada na návrh Komise. Prováděcí rozhodnutí Rady je nejvhodnějším nástrojem, neboť může být určeno jednotlivému členskému státu.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Tento návrh vychází ze žádosti podané Polskem a týká se pouze tohoto členského státu.

- **Sběr informací a využití výsledků odborných konzultací**

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů**

Návrhem prováděcího rozhodnutí Rady se Polsku povoluje odchýlit se od článku 226 směrnice o DPH a uplatňovat povinný mechanismus oddělených plateb pro úhradu DPH z určitých dodávek zboží či poskytnutí služeb.

V souladu s článkem 2 rozhodnutí (EU) 2019/310 mělo Polsko do osmnácti měsíců od vstupu opatření uvedeného v článku 1 téhož rozhodnutí v platnost předložit Komisi zprávu o celkovém dopadu povinného mechanismu oddělených plateb na objem podvodů v oblasti DPH a na dotčené osoby povinné k dani. Vzhledem k tomu, že se toto opatření používá ode dne 1. listopadu 2019, byla uvedená zpráva Komisi předložena dne 29. dubna 2021 a Komise ji zaevidovala dne 5. května 2021.

Z posouzení fungování povinného mechanismu oddělených plateb, které provedlo Polsko, vyplývá zejména to, že toto opatření doplňuje další klíčová opatření k omezení daňových úniků[4]. Prováděná opatření doplňující povinný mechanismus oddělených plateb přispěla ke zmenšení rozsahu podvodů v oblasti DPH včetně kolotočových podvodů a vylákání daňové výhody na DPH. Polsko zaznamenalo podstatné snížení výpadku příjmů z DPH, a to během krátké doby na hodnotu nižší, než je průměr EU. Podle odhadů, které pro Evropskou komisi provedlo Centrum socioekonomického výzkumu (CASE), se výpadek příjmů z DPH v roce

[4] Viz výčet opatření v poznámce pod čarou č. 2.

2019 snížil přibližně na 9,7 % (což v porovnání s rokem 2018 představuje pokles o 0,2 p. b.)[5], přičemž v roce 2017 činil zhruba 14 %. V roce 2020 se v Polsku v důsledku hospodářské krize vyvolané pandemií značně zhoršila ekonomická situace a oslabila se spotřební poptávka. Předběžné odhady ministerstva financí, které jsou součástí víceletého finančního plánu státu na období 2021–2024, však naznačují, že výpadek příjmů z DPH se v roce 2020 bez ohledu na recesi snížil ještě o 1,3 p. b., tedy zhruba na 10,8 % potenciálních příjmů.

Osoba povinná k dani nemůže finančními prostředky na vázaném účtu pro DPH disponovat s výjimkou odvádění splatné DPH daňovému orgánu nebo placení DPH vyplývající z faktur přijatých od dodavatelů, což má dopad na peněžní toky obchodníků. S cílem tento negativní dopad zmírnit počítá Polsko v případě přebytku daně na vstupu oproti dani na výstupu uznaného daňovými orgány s rychlejším postupem vrácení přebytku daně na vstupu. Na žádost osoby povinné k dani bude daň vrácena do 25 dnů ode dne podání přiznání k dani, nikoli do 60 dnů jako v rámci běžného postupu. V počáteční fázi, kdy se začal používat dobrovolný mechanismus oddělených plateb (tj. od 1. července 2018), trvalo vyřízení žádosti daňovými orgány v průměru 27,56 dne, avšak tentýž proces trval v prosinci 2020 již pouze 15,90 dne. Daňové orgány tedy vyřizují žádosti o uvolnění finančních prostředků stále efektivněji. To je v současné situaci způsobené pandemií COVID-19 obzvláště důležité pro podniky, které mají problémy s průběžnou finanční likviditou.

Polsko navíc ve své žádosti zdůraznilo, že zajištění účinného a včasného vracení daně bude prioritou. Polsko přednostně urychlí vracení přebytku daně na vstupu oproti dani na výstupu na účet pro DPH, přičemž maximální lhůta pro vrácení bude činit 25 dnů ode dne vyúčtování daně (podání přiznání k dani).

Povinný mechanismus oddělených plateb se vztahuje rovněž na dodavatele, kteří v Polsku dodávají zboží nebo poskytují služby, na něž se model povinných oddělených plateb vztahuje, ale nejsou v Polsku usazeni. Tito obchodníci musí vlastnit bankovní účet vedený podle polského zákona o bankovnictví. Polsko Komisi oznámilo, že obchodníkům, kteří v Polsku nejsou usazeni, v souvislosti s povinností založit si bankovní účet v Polsku nevznikají žádné dodatečné náklady, jelikož si tyto osoby povinné k dani mohou bankovní účet v Polsku založit a nechat vést zdarma. V současné době osobám povinným k dani, které nejsou usazeny v Polsku, nevznikají žádné dodatečné náklady v souvislosti s povinností založit si bankovní účet v Polsku a mít účet pro DPH. Pro případ, že by banky těmto subjektům účtovaly poplatky za vedení uvedených účtů, je v zákoně o DPH stanoven zvláštní systém kompenzací. Případné vzniklé náklady zahraniční osobě povinné k dani uhradí na její žádost příslušný daňový orgán.

Další podstatnou výhodou je to, že osobám povinným k dani, které využívají mechanismus oddělených plateb, zpravidla nemůže být uložena tzv. sankce za chybný odvod DPH ve formě penále, které stanoví daňový orgán (ve výši 20 %, 30 % nebo 100 % rozdílu mezi částkou vyměřenou daňovým orgánem a původní částkou, již chybně přiznala osoba povinná k dani). Podnikatelům používajícím mechanismus oddělených plateb kromě toho nemohou být v souvislosti s dluhem na DPH, který vznikl ve zdaňovacím období, v němž podnikatel prostřednictvím tohoto mechanismu uhradil alespoň 95 % nákupních faktur, vyměřeny úroky z prodlení se zvýšenou sazbou (ve výši 150 %).

Finanční likviditu osob povinných k dani, které využívají mechanismus oddělených plateb, podporuje takzvaná sleva. Ta umožňuje snížit částku DPH v případě, že je z účtu pro DPH

[5] Studie a zprávy o výpadku příjmů z DPH v členských státech EU-28: závěrečná zpráva z roku 2020, CASE – Center for Social and Economic Research (vedoucí projektu), září 2020.

uhrazena v plné výši před konečným dnem splatnosti. Výpočet slevy se provádí podle zvláštního vzorce. Tato sleva by neměla mít nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.

Před zavedením zvláštního opatření bylo v roce 2018 zahájeno 3 507 řízení v souvislosti s trestnými činy týkajícími se vylákání daňové výhody na DPH a v roce 2019 bylo zahájeno 3 389 těchto řízení (meziročně se tedy počet řízení snížil o 118). V roce 2020, kdy už byl povinný mechanismus oddělených plateb plně účinný, bylo těchto řízení 2 973, tj. o 416 méně než v předchozím roce.

Předtím než povinný mechanismus oddělených plateb vstoupil v platnost, dosahovaly rozpočtové ztráty vzniklé v důsledku vylákání daňové výhody na DPH v roce 2018 hodnoty 5 168 779 146 PLN a v roce 2019 hodnoty 4 716 202 928 PLN (došlo tedy k jejich meziročnímu snížení o 452 576 218 PLN). V roce 2020 činily tyto rozpočtové ztráty 3 533 646 348 PLN, tj. o 1 182 556 580 PLN méně než v předchozím roce (jednalo se o pokles bezmála o 25,1 %).

Před zavedením odchylujícího se opatření bylo v roce 2018 zahájeno 558 řízení týkajících se kolotočových podvodů s DPH a v roce 2019 jich bylo zahájeno 277 (meziročně se tedy počet řízení snížil o 281). V roce 2020, kdy již byl povinný mechanismus oddělených plateb účinný, bylo těchto řízení 207, tj. o 70 méně než v předchozím roce. Během předmětného období bylo rovněž zaznamenáno, že se postupně snižovaly zjištěné rozpočtové ztráty způsobené kolotočovými podvody s DPH. Než povinný mechanismus oddělených plateb vstoupil v platnost, dosahovaly tyto rozpočtové ztráty v roce 2018 hodnoty 4 496 602 940 PLN a v roce 2019 hodnoty 2 468 437 745 PLN (došlo tedy k jejich meziročnímu snížení o 2 028 165 195 PLN). V roce 2020 činily tyto ztráty 1 107 992 201 PLN, tj. o 1 360 445 544 PLN méně než v předchozím roce (jednalo se o pokles téměř o 55,1 %).

Příjmy z DPH v roce 2019 činily 180 891,8 milionu PLN (to ve srovnání s rokem 2018 představuje nárůst o 5 944,7 milionu PLN). Předběžné údaje o výkonnosti státního rozpočtu za rok 2020 naznačují, že příjmy z daně ze zboží a služeb se oproti předchozím rokům bez ohledu na rozšíření pandemie COVID-19 zvýšily. Příjmy z DPH v roce 2020 dosáhly hodnoty 184 551,9 milionu PLN, přičemž byly o 3 660,1 milionu PLN (tj. o 2 %) vyšší než v roce 2019 a o 9 604,8 milionu PLN (tj. o 5,5 %) vyšší než v roce 2018 (tehdy činily 174 947,1 milionu PLN).

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Opatření nebude mít nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.

5. OSTATNÍ PRVKY

Návrh obsahuje ustanovení o skončení platnosti: automatickou lhůtu.

2022/0040 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se mění prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2019/310, kterým se Polsku povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od článku 226 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[1], a zejména na čl. 395 odst. 1 této směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dopisem, který Komise zaevidovala dne 26. července 2021, požádalo Polsko o povolení nadále se odchylovat od článku 226 směrnice o DPH, pokud jde o požadavky na fakturaci daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“), a uplatňovat povinný mechanismus oddělených plateb pro dodávky zboží a poskytování služeb s vysokým rizikem podvodu, na které se v Polsku obecně vztahuje mechanismus přenesení daňové povinnosti a společná a nerozdílná odpovědnost. Polsko požádalo o prodloužení platnosti zvláštního opatření na období tří let, a to od 1. března 2022 do 28. února 2025.

(2) Komise dopisem ze dne 27. října 2021 uvědomila v souladu s čl. 395 odst. 2 směrnice o DPH o žádosti Polska ostatní členské státy. Dopisem ze dne 28. října 2021 oznámila Komise Polsku, že má k dispozici všechny údaje potřebné k posouzení žádosti.

(3) V souladu s článkem 2 prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2019/310[2] předložilo Polsko dopisem ze dne 29. dubna 2021 Komisi zprávu o celkovém dopadu zvláštního opatření na objem podvodů v oblasti DPH a na dotčené osoby povinné k dani.

(4) Ačkoli Polsko v rámci boje proti podvodům již přijalo četná opatření (např. zavedení mechanismu přenesení daňové povinnosti a společné a nerozdílné odpovědnosti zákazníka, zavedení standardního kontrolního souboru, přísnějších pravidel registrace plátců DPH a rušení jejich registrace, vyššího počtu auditů atd.), domnívá se, že tato opatření stále nepostačují k zamezení podvodům v oblasti DPH.

(5) Dne 1. července 2018 Polsko zavedlo dobrovolný mechanismus oddělených plateb a dne 1. března 2019 zavedlo povinný mechanismus oddělených plateb.

---

[1] Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

[2] Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2019/310 ze dne 18. února 2019, kterým se Polsku povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od článku 226 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 51, 22.2.2019, s. 19).

(6) Zboží a služby, na něž se zvláštní opatření vztahuje, jsou uvedeny v příloze v souladu s polskou klasifikací výrobků a služeb z roku 2015 (PKWiU 2015), která dne 1. července 2020 nahradila polskou klasifikaci výrobků a služeb z roku 2008 (PKWiU 2008). V klasifikaci PKWiU 2015 byly změněny symboly označení statistické klasifikace a redakční názvy některého zboží a některých služeb, které jsou uvedeny v příloze prováděcí rozhodnutí (EU) 2019/310. Uvedená příloha by proto měla být aktualizována a nahrazena přílohou tohoto rozhodnutí.

(7) Model povinných oddělených plateb se i nadále bude používat na dodávky zboží a poskytování služeb uvedených v příloze mezi osobami povinnými k dani, tj. mezi podniky (B2B), a bude se vztahovat pouze na elektronické bankovní převody. Povinný mechanismus oddělených plateb se i nadále bude vztahovat na všechny obchodníky včetně těch, kteří nejsou usazeni v Polsku.

(8) Zpráva předložená Polskem potvrdila, že povinný mechanismus oddělených plateb pro dodávky zboží a poskytování služeb s vysokým rizikem podvodu přináší účinné výsledky v boji proti daňovým podvodům.

(9) Odchylky jsou zpravidla povolovány na omezenou dobu, aby bylo možné posoudit, zda je zvláštní opatření vhodné a účinné. Platnost zvláštního opatření by proto měla být prodloužena do 28. února 2025.

(10) Vzhledem k široké oblasti působnosti odchylky musí Polsko spolu s případnou žádostí o prodloužení platnosti odchylujícího se opatření předložit zprávu o fungování a účinnosti opatření, pokud jde o objem podvodů v oblasti DPH a dopad na osoby povinné k dani (v souvislosti s vracením DPH, administrativní zátěží, náklady vznikajícími osobám povinným k dani atd.).

(11) Zvláštní opatření nebude mít negativní vliv na celkovou výši daňových příjmů vybranou ve fázi konečné spotřeby a nebude mít žádný nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.

(12) Prováděcí rozhodnutí (EU) 2019/310 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Prováděcí rozhodnutí (EU) 2019/310 se mění takto:

1) V článku 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Bude-li se Polsko domnívat, že je nezbytné prodloužit platnost opatření uvedeného v článku 1, předloží spolu se žádostí o prodloužení Komisi zprávu o jeho celkovém dopadu na objem podvodů v oblasti DPH a na dotčené osoby povinné k dani.“

2) V článku 3 se datum „28. února 2022“ nahrazuje datem „28. února 2025“.

3) Příloha se nahrazuje zněním přílohy tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Polské republice.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda